

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Thesis 19.

Citation: Worm, Jacob: "Thesis 19.", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732380640/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: . - [1968]

tem, vagientem et in agone constitutam, ut mirer, justitiam
 342 caelorum non immittere ignem in nefarios istos proditores et
 fabros et auctores exitialis, vel terram faucibus suis apertis
 eosdem deglutire et absorbere nolle. Da, quæso, rationem,
 345 quod non caelum et terra de iis vindictam sumat justissimam?
 respondeo: quia nec in caelo nec in terra locum merentur,
 stygis quippe et inferni candidati. Manet tamen in vigore
 348 suo tritum illud vicinorum nostrorum Danorum puta, prover-
 bium: Mand henger de smaa tyfve och lader de store gaee.

Thesis 19.

351 Jam ad Idola in Bethel collocata, seu Ecclesiastica, quæ
 Ecclesiam Dei infestant; animadvertimus enim Pontifices ac
 354 Rabbinos Judæorum, non minoribus sed vel paribus vel
 longè deterioribus excellere vitiis; quippe quorum haud ita
 pauci sunt tepidi non Deo ministrantes, sed Jeroboamo et
 ministris Regis, more Parasitorum, miraorum atque
 357 adulatorum blandientes, caudam vulpinam ad cujusvis
 nutum vibrare. Dupliciâ autem heic offendimus Idola voca-
 tionis scilicet et administrationis. Item, Pontifices nostri,
 360 posthabitâ Ecclesiâ ejusdemque curâ et custodiâ, in novam
 nobilitatis formam et Metamorphosin conversi, alienis [eis-
 que mundanis] superbiunt plumis, *Αυροφαιας* flatu ac
 363 *κρυοδυσίας* fastu insaniant Matth: 6: v: 2 et seqv; Matth: 23
 169 per totum / *Philargyras* (*φιλαργυρίας*) flammis ac incendiô
 consumuntur, ut mirum sit, quod non in cineres abeant et
 366 vaporem. Miseros et in omni ævo flebiles Pastores sibi sub-
 jectos justô gravius affligunt, ceu *κατακυριεύοντες τὸν κλήρον*,
 [1. Pet. 5: v: 3:] exhauriunt, et præter jus et æquum, impo-
 369 sitis tributis evacuant, et pessundant, ut Jeroboamo et
 summis ejus Commissariis adulentur, propriaque compleant
 372 marsuppia, ubi miseri Pastores bestias illas Papales adorare
 et muneribus onerare, coguntur, regulis ipsorum, quid in-

bringende råder, ødelæggende smede og ophavsmænd til så mange ondere og så mange ulykker, eller jorden med sine åbne svælg ikke ville opstuge og optage samme. Giv, beder jeg, grunden til, at himmelen og jorden ikke tager den mest retfærdige hævn over dem; jeg svarer: eftersom de hverken fortjener plads i himmelen eller på jorden – de er jo underverdenens og helvedes kandidater – forbliver dog vore naboers, nemlig danskernes gængse ordsprog i kraft: Man hænger de små tyve og lader de store gå.

Thesis 19.

Nu til de afgudsbilleder, der er opstillet i Bethel, eller de kirkelige, der truer Guds kirke; thi vi bemærker, at bisperne og jødernes rabbinere ikke udmærker sig ved mindre, men enten ved samme eller langt værre laster (af hvilke jo således næppe få er lunkne), idet de ikke tjener Gud, men Jeroboam og de kongelige ministre og smigrer efter snyltegæsters, skuespilleres og spytlikkeres skik og logrer med rævehalen efter enhvers nik. Men her støder vi på dobbelte afgudsbilleder, nemlig kaldets og forvaltningens. Fremdeles bryster vore bisper sig under tilsidesættelse af kirken og omsorgen for og værnet af samme, idet de har forandret sig til en ny fornemheds form og skikkelse, af fremmede og for dem verdslige fjer, de raser af opblæsthed og griskhed, søgerrighed og stolthed, Matthæus VI, vers 2 ff., Matthæus XXIII i sin helhed; de førtæres af pengebegærets flammer og ild, så at det er forunderligt, at de ikke går under i aske og damp; de hjemsøger alvorligere end retfærdigt de ulykkelige og til enhver tid beklagelige præster, der er underkastet dem, og udplyndrer dem som dem, der behersker gejstligheden, 1. Peters Brev V, vers 3, og de udsuger og ødelægger dem med pålagte skatter ud over ret og billighed, for at de kan krybe for Jeroboam og hans højeste kommissærer og fylde deres egne punge, hvor de ulykkelige præster tvinges til at tilbede de papi-stiske dyr og belæse dem med gaver, idet deres underkonger (hvad siger jeg?), deres svende, ikke bliver forbigået eller lades uden gaver;